

fără de lege, și judecătorii lă condamnară; dară Orațiu appellă la judecata poporului, și acesta lă iertă. — Nu trecu multă timpă și se născu resbellū cu Veienții și cu Fidenati. Tullu ordină lui Mettu se scotă armata albană, și împreună cu dinsulū se mărgă în contra acestorui inimici. Cându ferbea bătalia, Mettu voia se trăca în partea inimicilor, însă nu-i successe. Tullu după ce căstigă bătalia, tăia pre Mettu în patru părți, derimă Alba, și strămută pre locuitorii la Roma, dându-le muntele Celiu dreptă locă de asediămîntă. Tullu dupăcă numerul căllarilor, fără de a îmmulți numerul centurielor, compunindă fiă-care centură din câte 200 de căllari, și formândă cu modulă acesta 20 turme (de câte 30 de căllari). Bellicosul Tullu nu află repausu nică după acesta, ellu purtă resbellū cu Sabini, care essi asemine în favorea Romanilor. Dară pîno cându curgea încă acestu resbellū, se născu o pestilență în cetate. Însuși Tullu fu attacat. Ellu muri dinaintea altariulă lovitură de fulgeră, și arse dimpreună cu casă sa, după ce domni 32 anni. Annulū Romei 113.

IV.

Ancu Marțiū.

După unu interregnă de câte-va luni de dile se allese rege Ancu Marțiū, nepotă de fată allu lui Numa, unu omă cu unu caracteră blândă și religiosă, dară totu de o dată ânimosu. Ellu prescrisse legile religiose și le affispe în publică spre cunoștința tutoru; institu 20 Feciali cari se dechiare resbellū serbătoresce, și se jure tractatele de pace și legămintele făcute cu străinii în numele poporului romanu; și înveță pre supușii se să se applice la agricultură și la arțile folositōrie vieției civile. Puterile vecine luară aceste măsuri alle lui Ancu Marțiū dreptă semne de flaccitate și dreptă lipsă